



# אור מופלא

לדעות בגנים לאור תורת מרן אור שבעת הימים ותלמידיו הק' זיע"א

שנה ב' | גליון ע"ד | פרשת תזריע תשפ"ב

## אור חדש

אמרות קודש  
מרועי החסידות בדורינו

### אמרות קודש מכ"ק אדמו"ר מויען שליט"א

**אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת (יג. ב) באור החיים הק' דקדק למה אמר 'אדם' ולא אמר איש כמו בכל המקומות. וכבר דקדוק חז"ל (ברכות ג. ב) אטו יראת שמים אדם ואין אומות העולם קרוין אדם, שאין האומות מטמאין בנגעים (נגעים ג. א).**

**ויש לומר** עוד רמז בזה כי הכתוב אומר (דברים י. יב) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך, כי אם ליראה את ה' אלקיך וכו'. וכבר דקדוק חז"ל (ברכות ג. ב) אטו יראת שמים מלתא זוטרתא היא, ומשני אין לגבי משה מלתא זוטרתא היא ע"ש. ונראה דהנה בגמרא (עבודה זרה י. א) דרשו חז"ל את הכתוב (תבלים פב. ו) אני אמרתי אלקים אתם ובני עליון כלכם, דקאי על שעת מתן תורה, חבלתם מעשיכם אכן כאדם תמיתון ע"ש. וכנראה דמעלה זו זכו כבר משעה שאמרנו נעשה ונשמע, וכמבואר במדרש בפרשתנו (ויקרא יח. ד) בשעה שעמדו ישראל על הר סיני ואמרו (שמות כד. ז) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, באותה שעה לא היה בהם זב ומצורע ולא חגיגון ולא סומין ולא אלמים ולא חרשים ולא שוטים, על אותה שעה ולא אמרו (שיר השירים ד. ז) כולך יפה רעיתי ומום אין בך. והוא שחטאו לא עברו ימים קלים עד שנמצאו בהן זבין ומצורעין ע"כ.

**והנה** אמירת כל אשר דבר ה' נעשה היה ביום שני בסיון רש"י יט. ח) ומשם עד י"ז בתמוז שעשו ישראל את העגל יש מ"ה ימים. ואם כן היו ישראל בימים הללו ברום המעלות, באופן נעלה שלא היה כמוהו לא לפניו ולא לאחריו, אני אמרתי אלקים אתם ובני עליון כלכם, ובעשיית העגל אבדו מעלתם. והוא שאמר ועתה ישראל 'מה' ה' אלקיך שואל מעמך, שהקב"ה שואל מן האדם להתעלות במדרגתו להגיע לאותה המעלה שהיו במ"ה ימים אלו, שלא היה להם תשובה אחרת כי אם ליראה את ה' אלקיך וכו'.

**ולפי"ז** לא היה נגעים בישראל עד מ"ה יום משעה שאמרנו נעשה ונשמע, כי מאז לא היה בהם מצורע עד שחטאו בעגל, והו' הרמז 'אדם', כי יהיה בעור בשרו וגו', אשר רק אחר שיעברו מ"ה ימים משעה שנתרפאו מצרעתם בארמם נעשה ונשמע, אז יחזור בהם הצרעת, ופירש הכתוב את דיניה.

**ובפנים יפות** (ריש פרשת מצורע) כתוב לבאר, מה שנאמר זאת 'תהיה' תורת המצורע (יד. ב) שמלת 'תהיה' מיותר, וכמו שנאמר להלן זאת תורת הוב. והוא כי בשעת מתן תורה נתרפאו מצרעת, לכך כתיב זאת 'תהיה' תורת המצורע בעתיד. מה שאין כן בזב דלא מצינו שנתרפאו בשעת מתן תורה, מלאית היתיה הטומאה בהן מיד שנתנה תורה ע"כ.

**ועוד** יש לומר בטעם שהקדים הכתוב נגעי אדם, דאיתא בגמרא (בבא בתרא קסח. ב) אמר רב יהודה אמר רב רוב בגול, ומיעוט בעריות והכל באבך לשון הרע ע"ש. ויש לומר דעל זה באים השלשה סוגין של נגעים, כי נגעי אדם אמרו חז"ל (ערכין טו. א) שבאים על לשון הרע, מצורע מוציא רע. ונגעי בתים באים על הגזל (שם טו. ב) ונגעי בגד יש לומר דבאים על עריות, כי הגדים ניתנו לאדם הראשון לכסות בשר ערוה (בראשית ג. ז). וכיון דתדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם, ונגעי אדם שייך לכל, כי הכל בלשון הרע, לא כן שאר הנגעים אינו לכלום, על כן הקדים הכתוב נגעי אדם תחילה.

(רעוא דרעוין שביק פרשת תזריע מצורע תשי"פ לפיק)

**וזהו אדם כי יהיה בעור בשרו שאת** ר"ל שישא לבבו בקרבו באיזה הרגור תשובה לעבודת השם \* **או ספחת** פירוש שיבא לו הרגור שיחבר עצמו לאנשים צדיקים כמו ספחני נא כו' (שמואל א ב. לו) \* **או בהרת** שיבא לו איזה בהירות לעבודתו ית"ש. רק שכל זאת אינו בתמימות לגמרי רק מחוץ מראה עצמו כך בעור בשרו ולבו כל עמו לגמרי. אמר הכתוב שזה בא לו מחמת שלא טיהר עצמו לגמרי מחטאת נעורים \* וזהו לנגוע צרעת כמו בשביל נגע צרעת שבו מנעוריו. ולכן **והנבא אל הכהן** שזה האדם צריך לבא לצדיק גדול וגמור שבדורו והוא נקרא כהן ואז יחזור בתשובה \* **אצל** לגמרי ויבא לו יראה תמימה בפנימיותו והשם יזכנו לעבדו בלב ונפש בכל מאורינו ולבנו אמן כיה"ר \*.

\*\*\*  
התפילה צריכה להיות בכונה ועי"ז ידבר להשפיע

**ג'ל** בהקדים פירוש הכתוב (תהלים קכו. ה) 'הזורעים בדמעה ברנה יקצורו, ויובן באשר נפרש המשנה (ברכות פ"ה, מ"א) 'אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש, ור"ל כאשר האדם עומד להתפלל צריך לבחון בעצמו גודל שפלותו ופחיתות ערכו, וזהו כובד ראש בגודל העונה כמעט שאין ביכולתו לישא רשו, ואח"כ יראה רוממות הובו"ה יתברך מתוך כך יבא לאהבה גדולה ודביקות עצום ונמצא העונה סיבה לדביקותו בו ית"ש. וזה"ש 'הזורעים בדמעה' זריעה נקראת התחלת הדבר, ור"ל אלו המתחילין להתפלל בדמעה ועונה <sup>2</sup> כנ"ל איז ברנה יקצורו קצירה נקרא גמר הדבר כידוע, ור"ל שלבסוף יהיה ברכה כי יבואו לדביקות ואהבה רבה כנ"ל. ובהו יובן פירוש הכתוב אדם כי יהיה וכו' אדם נקרא מובחר האישים והוא השם מתייחס להגדולים במעלה, ובא הכתוב כמתמיה אדם אשר בדמות דיוקן אדם עליון הוא אשר לזה נקרא בשם אדם, כי יהיה בעור בשרו שאת וכו' מאין תמצא כזאת לזה שהוא גדול במעלה שפיל במחשבתו דברים לא טובים המכונים בשם שאת וספחת, לזאת אמר הכתוב והובא אל הכהן לזה נפלו לו במחשבתו דברים הנ"ל בכדי שיובא עי"ז אל הכהן להבוב"ה הנקרא כהן שיעלה כל הנ"ל לעבודתו, ועפ"י נוכל לפרש הכתוב (יג. ב) 'אשה כי תזריע וילדה זכר' הלידה מזה היינו הגמור יהיה וילדה זכר, בחינת דבר המשפיע, שיפעול וישפיע רחמים גדולים עלינו ועכ"פ אמן. (דעת משנה)

**כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו (יג. מ)**

המכרז לשה"ר אין התורה מגינה עליו  
**הכונה**, כל זמן אשר הנגע בו, שממשיך בהוצאת דיבה ולשון הרע, אף כי 'בדד יושב' - יושב בהתבודדות ועוסק בתורה, אין התורה מגינה עליו - 'מחוץ למחנה מושבו' - מקומו מחוץ למחנה. (הרה"ק הרב ר' זושא זיע"א)

אמרות אור \*

שום גמול ומעשים טובים בעולמך נפלה מזה ובאתה לעולם התשובה כאשר אמרנו שזהו התועלת נמשך להבאים אצל הצדיק וזה מרמז לנו רש"י שריאתה אותו הדור ותהיה ר"ל הדור מלשון הדרי כי שריאתה מדרגתו לשוב אל ה' בתשובה שלימה ותהיה על מעשיו הראשונות לתקנם ביתר שאת ויתר עוז ובאתה לעולם התשובה עולם הבינה אשר מתפשטין משם חמשים שערי בינה וצריך להשב באמת לתקן כולם. והנה יש חמשה חלקים לכל נשמה היינו נפש רוח נשמה חיה יחידה אשר צריך הבעל תשובה לתקן הכל ולשוב באמת בכל חמשה חלקים להמשיך עליהם החמשים שערים הנ"ל והנה חמשה פעמים חמשים עולה ר"ל כמנין צעיף שעולה גי' ר"נ זהו מרמז הכתוב ותקח הצעיף ותתכס ר"ל שתקנה כל חמשה חלקים ע"י החמשים שערים הנ"ל ותתכס כי ע"י התשובה נעשה האדם מכוסה מכל המקטריגים והבן, עכ"ל.

**זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה**. עולה מרמז לבחינת תפלה שהוא כולה לה, כי בחינת אכילה בכונה לה נקרא בחינת שלמים שיש בה אכילה לכהנים ולבעלים, אבל התפילה שהיא כולה לה נקרא בחינת עולה. ומיהו הכתוב שתייה בחינת עולה על מוקדה, היינו בחינת תפלה הנענה לשון קיד"ה והשתחויה, בחינת תפלה בהכנעה ואכ"כ תיה בחינת שלמים, שהיא אכילה בכונה לה כנ"ל. (כת עין)

## נראה אור

אמרות קודש ופנינים  
יקרים על פרשת השבוע

**אשה כי תזריע וילדה זכר (יב. ב)**  
האדם צריך להיות רדיק בהש"ת ועי"ז אין הרע מוזק לו

**במדרש** (ויקרא רבה יד. א) אם זכה אומרים לו אתה קדמת לכל ואין עו"כ קרויים אדם, כי הדם הוא הנפש, כי משכן נפשות של כל הברואים הוא בדם ונוסף על זה יתרון ישראל עם קרובו שיש נשמה חלק אלוקי, שהוא א' אלופו של עולם, ואז ע"י קבלת התורה מתדבק את א' אל דם ונקרא אדם, ודפח"ח.

**והנה** נשמות בני ישראל יש להם דביקות ואחיה באותיות התורה כמ"ש אורייתא וישראל וקב"ה חד הוא, והתורה נבראת קודם שנברא העולם ולכן מי שגמעי לבחינת אדם להיות דבוק באלופו של עולם שורש נשמתו הוא בהתורה שקדמה לבריאת העולם ואין לו שום פחד משום נברא כי הוא קודם הבריאה ואין הכבוד מתיירא מן הצעיר, אבל מי שהוא נפרד ח"ו מאלופו של עולם והוא בבחינת דם הוא נברא ככל הברואים ויש מקום לכוחות המזיקים של הבריאה לשלוט עליו ח"ו, והוא אם זכה אדם אומרים לו אתה קדמת למעשה בראשית שהוא בבחינת אדם דבוק באלופו של עולם והוא קודם לבריאה ואין לו להתירא מהבריאה, ואם לאו אומרים לו יתוש קדמך, ויש גם ליתוש כח להזיק לך ויכול ח"ו הרע לשלוט עליו, וזה פירוש הגמרא נמנו וגמרו טוב לו שלא נברא משנברא, שלכאורה קשה להגיד על מעשי ה' שם לא טובים, אך הכוונה שאם האדם אינו מתדבק באלופו של עולם והוא נברא ככל הברואים אז יש כח ברע לשלוט עליו חלילה וטוב לו שלא נברא להתדבק באלופו של עולם, שלא יהיה נברא ככל הברואים כי אם קודם למעשה בראשית כנ"ל.

**אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת ויהיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל הכהן (יג. ב)**

תשובה שלימה מגעת ע"י הצדיק  
**דהנה** לפעמים יבא אדם להרהור תשובה ונעושה איזה עובדא להבורא ב"ה דהיינו תפלה ושאר דברים שעושה והם אינם בפנימיות לגמרי מחמת שלא תיקן א"ע עדיין ולא עשה תשובה על חטאת נעוריו \*

\* והנה **א"ז זללה"ה** אמר שיעקר תיקוני התשובה אי אפשר בלא הצדיק, רק על ידו יוכל להתעלות.  
**ומאור ושמש** הביא בענין התעוררות תשובה הבא ע"י הצדיק וזללה"ה: **ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק כי יצחק הצעיר ותתכס** (בראשית כד. טו) ופירש רש"י ותרא את יצחק שריאתה אותו הדור ותהיה כו' הלשון הדור ותהיה צריך ביאור והנראה לומר בדרך רמז דהנה התועלת הנמשך לנוסע אל הצדיקים הוא דהנה כל דרך איש ישר בעיניו ובפניו כהונן ועם כשרואה בעבודה ידמה בנפשו שכבר הוא במדרגת צדיק אמנם כשכא אצל הצדיק נופל עליו פחד ומורא והוא אז שומעויו אין נחשבים כלום ונופל ממדרגתו שהיה נחשב בעיניו לצדיק ובעל מדרגות ובא למדרגת תשובה להפשפש במעשיו ורואה שפניו כהונן ועם כשרואה עבודת הצדיק שהם גדולים מאוד יפול עליו הבושה שהוא מתבייש ממעשיו ומדותיו ויראה לתקנם ולעבוד עבודת ה' ביתר שאת וביתר עוז זה **הוא התועלת הבא להנוסעים להצדיקים**. והנה ידוע שיצחק הוא מדת יראה עולם התשובה שה' הוא מנהיג בני דורו שיראו מאוד מפני הקב"ה ויעשו תשובה על מעשיהם על מרמז לנו הפסוק ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותופל מן הגמל גמל הוא לשון גמול היינו שנפלה ממדרגתה הראשונה שסברה שעשתה עד עתה

